

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΥΠΕΧΩΔΕ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως

136 /2009

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

Τμήμα Γ

Συνεδρίαση της 13ης Απριλίου 2009

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Θεόδωρος Ρεντζεπέρης, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Βλάσιος Ασημακόπουλος, Τριτάς Ευάγγελος, Βασίλειος Σουλιώτης, Χρήστος Παπαδόπουλος, , Ανδρέας Γραμματικός, Χρυσαφούλα Αυγερινού, Φοίβος Ιατρέλης.

Εισηγήτρια: Χριστίνα Διβάνη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμ. Ερωτ.: υπ' αριθ. πρωτ.: οικ. 110100/200/21/1/2009 έγγραφο της Γενικής Δ/σης Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ

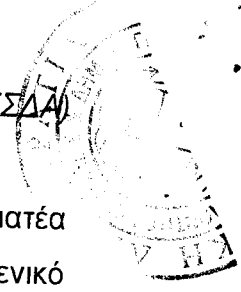
Περίληψη Ερωτήματος: Εάν είναι επιτρεπτή η χωροθέτηση ΧΥΤΑ εντός της περιοχής GR-1270014- Χερσόνησος Σιθωνίας (SPA)

I. Σύντομο ιστορικό.

1. Με την ΚΥΑ 50810/2727/2003 (ΦΕΚ 1909Β/03) «Μέτρα και όροι για τη Διαχείριση Στερεών Αποβλήτων-Εθνικός και Περιφερειακός Σχεδιασμός Διαχείρισης» προβλέφθηκε η εκπόνηση Περιφερειακού Σχεδίου Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων για κάθε Περιφέρεια της επικράτειας, το οποίο εγκρίνεται με Απόφαση του Γενικού Γραμματέα της κάθε Περιφέρειας.

2. Για την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, εκπονήθηκε Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων το οποίο εγκρίθηκε με την υπ' αρ. 639/11.12.2005 Απόφαση του Γ. Γ. Γραμματέα Κεντρικής Μακεδονίας περί

«Έγκρισης Περιφερειακού Σχεδιασμού Διαχείρισης Στερεών Αποβλήτων (ΠΕΣΔΑ) Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας».

3. Με την υπ'αρ.1660/19.8.2008 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (ΦΕΚ 408ΤΑΑΠ/12.9.2008) εγκρίθηκε το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο (ΓΠΣ) του Δήμου Σιθωνίας, Νομού Χαλκιδικής, βάσει του οποίου έχει επιλεγεί η θέση του ΧΥΤΑ του Δήμου Σιθωνίας, στο νότιο τμήμα του Δήμου στη θέση ΡΟΥΣΙΚΟΣ ΛΑΚΚΟΣ. Περαιτέρω η κατασκευή και λειτουργία του ΧΥΤΑ στη Σιθωνία προβλέπεται στο Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών Κεντρικής Μακεδονίας(βλ. σελ. 3 αυτού).

4. Η περιοχή που προτείνεται η χωροθέτηση του ΧΥΤΑ, βρίσκεται σε περιοχή του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου **Natura 2000** και συγκεκριμένα στη Ζώνη Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ) «Χερσόνησος Σιθωνίας» με Κωδ. GR 1270014.

Η εν λόγω περιοχή δεν περιλαμβάνεται σήμερα στις θεσμοθετημένες περιοχές προστασίας και μεμονωμένα στοιχεία της φύσης και του τοπίου (όπως αυτά ορίζονται στο Νόμο 1650/86).

II. Κρίσιμες διατάξεις

1. Στο άρθρο 4 της Οδηγίας 79/409/ΕΚ «περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών», η οποία εναρμονίστηκε στο ελληνικό Δίκαιο με τις Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις με αριθμ. 414985/29-11-85 (ΦΕΚ 757/Β/18-12-85), 366599/16-12-96 (ΦΕΚ 1188/Β/31-12-96), 294283/23-12-97 (ΦΕΚ 68/Β/4-2-98) ., ορίζεται:

«...Τα κράτη μέλη κατατάσσουν κυρίως σε **ζώνες ειδικής προστασίας** τα εδάφη τα πιο κατάλληλα, σε αριθμό και επιφάνεια , για τη διατήρηση των ειδών αυτών στη γεωγραφική θαλάσσια και χερσαία ζώνη στην οποία έχει εφαρμογή η παρούσα οδηγία...»

2. Στο άρθρο 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» ορίζεται :

« Συνιστάται ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο **ειδικών ζωνών, επονομαζόμενο "Natura 2000"**. Το δίκτυο αυτό, που αποτελείται από τους τόπους όπου ευρίσκονται τύποι φυσικών οικοτόπων που εμφανίζονται στο παράρτημα I και τους οικοτόπους των ειδών που εμφανίζονται στο παράρτημα II, πρέπει να διασφαλίζει την διατήρηση ή, ενδεχομένως, την αποκατάσταση σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, των τύπων φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων των οικείων ειδών στην περιοχή της φυσικής κατανομής των ειδών αυτών.

Το δίκτυο "Natura 2000" περιλαμβάνει και τις ζώνες ειδικής προστασίας που έχουν ταξινομηθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ.

Κάθε κράτος μέλος συμβάλλει στη σύσταση του Natura 2000 ανάλογα με τα είδη φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων των ειδών τα οποία αναφέρει η παράγραφος 1, που υπάρχουν στο έδαφός του. Προς το σκοπό αυτό κάθε κράτος μέλος ορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 4, τόπους ως ειδικές ζώνες διατήρησης, λαμβάνοντας υπόψη του τους σκοπούς που αναφέρει η παράγραφος 1."

3. Στο άρθρο 6 της ίδιας ως άνω οδηγίας ορίζεται:

«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε στις ειδικές ζώνες διατήρησης να αποφεύγεται η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων και των οικοτόπων ειδών, καθώς και οι ενοχλήσεις που έχουν επιπτώσεις στα είδη για τα οποία οι ζώνες έχουν ορισθεί, εφόσον οι ενοχλήσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν επιπτώσεις σημαντικές όσον αφορά τους στόχους της παρούσας οδηγίας.

3. Κάθε σχέδιο, μη άμεσα συνδεόμενο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, το οποίο όμως είναι δυνατόν να επηρεάζει σημαντικά τον εν λόγω τόπο, καθεαυτό ή από κοινού με άλλα σχέδια, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του στον τόπο, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής του. Βάσει των συμπερασμάτων της εκτίμησης των επιπτώσεων στον τόπο και εξαιρουμένης της περίπτωσης των διατάξεων της παραγράφου 4, οι αρμόδιες εθνικές αρχές συμφωνούν για το οικείο σχέδιο μόνον αφού βεβαιωθούν ότι δεν θα παραβιάσει την ακεραιότητα του τόπου περί του οποίου πρόκειται και, ενδεχομένως, αφού εκφρασθεί πρώτα η δημόσια γνώμη.

Εάν, παρά τα αρνητικά συμπεράσματα της εκτίμησης των επιπτώσεων και ελλείψει εναλλακτικών λύσεων, ένα σχέδιο πρέπει να πραγματοποιηθεί για άλλους επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, περιλαμβανομένων λόγων κοινωνικής ή οικονομικής φύσεως, το κράτος μέλος λαμβάνει κάθε αναγκαίο αντισταθμιστικό μέτρο ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα αντισταθμιστικά μέτρα που έλαβε.

Όταν ο τόπος περί του οποίου πρόκειται είναι τόπος όπου ευρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας ή/και ένα είδος προτεραιότητας, είναι δυνατόν να προβληθούν μόνον επιχειρήματα σχετικά με την υγεία ανθρώπων και τη δημόσια ασφάλεια ή σχετικά με θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον, ή, κατόπιν γνωμοδότησεως της Επιτροπής, άλλοι επιτακτικοί σημαντικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος.»

4. Περαιτέρω στο άρθρο 7 της ίδιας ως άνω οδηγίας ορίζεται:

«Οι υποχρεώσεις που πηγάζουν από τις παραγράφους 2, 3 και 4 του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας αντικαθιστούν τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από την πρώτη πρόταση της παραγράφου 4 του άρθρου 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, όσον αφορά τις ζώνες που χαρακτηρίστηκαν δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή αναγνωρίστηκαν με ανάλογο τρόπο δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας, τούτο δε από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ή από την ημερομηνία της ταξινόμησης ή της αναγνώρισης εκ μέρους ενός κράτους μέλους δυνάμει της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, εφόσον αυτή είναι μεταγενέστερη.»

5. Η Οδηγία 92/43/ΕΚ, η οποία σύμφωνα με την ως άνω διάταξη εφαρμόζεται και στις ΖΕΠ, μεταφέρθηκε στο ελληνικό Δίκαιο με την απόφαση 33318/3028/11-12-98 (ΦΕΚ 1289/Β/28-12-98) των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Πολιτισμού (ΥΑ ΦΕΚ Β 1289/ 1998): «Διατήρηση φυσικών οικοτόπων, άγριας πανίδας και χλωρίδας», στο άρθρο 6 της οποίας ορίζεται :

«1 . Για την προστασία και διατήρηση των Ειδικών Ζωνών Διατήρησης και την αποφυγή της υποβάθμισης των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και των οικοτόπων των ειδών του παραρτήματος ΙΙ του άρθρου 20 που βρίσκονται στις ειδικές αυτές Ζώνες καθώς και των οχλήσεων που έχουν επιπτώσεις στα είδη αυτά, λαμβάνονται τα αναγκαία και ενδεδειγμένα μέτρα που αναφέρονται κυρίως:

(α) στις κανονιστικές πράξεις που καταρτίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας του άρθρου 4 παραγ. Α3 και παράγραφος Β2.

(β) στην έκδοση των κανονισμών ή ειδικών σχεδίων ανάπτυξης και διαχείρισης που προβλέπονται στην παραγ. 2 (εδάφ. 1) του άρθρου 21 Ν. 1650/1986 ή σε άλλες ειδικές διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας όπως στο Ν. 998/76, στο Ν.Δ. 996/1971 (Α 7) στο Ν.Δ. 86/69, στο Ν.177/1975, στο Π.Δ. 453/1977, στο Π.Δ. 19.11.1928 (Α 252), στο Π.Δ. 453/1977 (Α 141), στο Ν.Δ. 420/1970 (Α 97), στο Ν. 1739/1987 "Για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων όπως ισχύουν κ.λ.π.".

(γ) στη δυνατότητα σύστασης ειδικών υπηρεσιών για τη παρακολούθηση και την αποτελεσματικότερη προστασία των Ειδικών Ζωνών Διατήρησης όπως προβλέπεται στην παραγ. 2(εδ. 2) του άρθρου 21 Ν. 1650/86, ή σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (εθνικής και κοινοτικής).

(δ) στην κατάρτιση των μελετών αξιολόγησης που προβλέπονται στην παραγ. 4 του άρθρου 21 Ν. 1650/1986 ή σε άλλες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας (εθνικής και κοινοτικής) .

ε) στην δυνατότητα λήψης προληπτικών μέτρων.

(στ) στις Οικονομικές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 22 Ν. 1650/86 ή σε διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

(ζ) στην λήψη άλλων αναγκαίων κανονιστικών, διοικητικών ή συμβατικών μέτρων

ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις άνω τόπων.

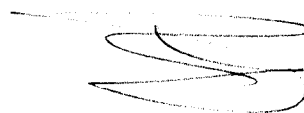
(η) στην υποχρέωση σύνταξης **Μελέτης Περιβαλλοντικών επιπτώσεων** και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που δεν περιλαμβάνεται στην Α' κατηγορία του άρθρου 3 Ν. 1650/86 (άρθρο 21 εδ. 2 παραγ. 2) Ν. 1650/86) και δεν συνδέεται άμεσα ούτε είναι αναγκαίο για τη διαχείριση της συγκεκριμένης Ειδικής Ζώνης Διατήρησης, **εφόσον προβλέπεται η δυνατότητα να επηρεάζει σημαντικά η πραγματοποίηση του εν λόγω έργου η δραστηριότητας αφεαυτού ή από κοινού με άλλα έργα ή δραστηριότητες την Ειδική Ζώνη Διατήρησης.**

Το περιεχόμενο της ως άνω Μελέτης και η διαδικασία δημοσιοποίησής της καθορίζονται αντίστοιχα στις υπ αριθ. 69269/5387/1990 (Β 678) και υπ αριθ. 75308/5512/1990 (Β' 691) Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις.

Με βάση τα συμπεράσματα της υποβληθείσας Μ.Π.Ε., με την επιφύλαξη της παραγ. 2, εφόσον διαπιστώνεται ότι το εν λόγω έργο ή δραστηριότητα δεν θα παραβιάσει τα χαρακτηριστικά του τόπου, το ΥΠΕΧΩΔΕ χορηγεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 4 Ν. 1650/86 έγκριση περιβαλλοντικών όρων με τη διαδικασία που προβλέπεται στην υπ αριθ. 69269/5387/1990 Κ.Υ.Α.

2. Εάν παρά τα αρνητικά συμπεράσματα της Μ.Π.Ε., που προβλέπεται στο εδάφιο (ζ) της προηγούμενης παραγράφου η πραγματοποίηση του έργου ή της δραστηριότητας στην Ειδική Ζώνη Διατήρησης ελλείπει εναλλακτικών λύσεων, επιβάλλεται για λόγους ουσιώδους δημοσίου συμφέροντος ή ιδιαίτερης οικονομικής σημασίας το ΥΠΕΧΩΔΕ σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία λαμβάνει κάθε αναγκαίο διοικητικό αντισταθμιστικό μέτρο προκειμένου να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του δικτύου Natura 2000 και ενημερώνει την Επιτροπή Ευρ. Κοινοτήτων.

Εάν στην ως άνω Ειδική Ζώνη Διατήρησης βρίσκονται ένας τύπος φυσικού οικοτόπου προτεραιότητας ή/και ένα είδος προτεραιότητας, είναι δυνατόν να προβληθούν επιχειρήματα μόνο σχετικά με τη δημόσια υγεία και ασφάλεια ή με

θετικές συνέπειες πρωταρχικής σημασίας για το περιβάλλον ή εφόσον προηγηθεί γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με άλλους επιτακτικούς λόγους ουσιώδους δημόσιου συμφέροντος, ή ιδιαίτερης οικονομικής σημασίας.

3. Οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού αντικαθιστούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παράγραφο 1 του άρθρου 8 της υπ' αριθ. 414985/1985 Κοινής Υπουργικής Απόφασης για τις ζώνες εκείνες Που: α) έχουν ήδη χαρακτηρισθεί σύμφωνα με το άρθρο 8 (παρ. 1) της ως άνω απόφασης ή β) έχουν αναγνωρισθεί με ανάλογο τρόπο σύμφωνα με την παραγ. 2 του ίδιου άρθρου, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης στη περίπτωση (α) ή από την ημερομηνία ταξινόμησης ή αναγνώρισής τους στην περίπτωση (β) εφόσον η αναγνώριση αυτή είναι μεταγενέστερη της έναρξης ισχύος της παρούσας απόφασης.

III. Από τις ως άνω διατάξεις προκύπτουν τα κάτωθι :

1. Τόσο ο κοινοτικός , όσο και ο Εθνικός νομοθέτης δεν περιέλαβαν στις ως άνω διατάξεις καμία απολύτως διάταξη απόλυτης απαγόρευσης εκτελέσεως μέσα σε περιοχές του ευρωπαϊκού οικολογικού δικτύου ειδικών ζωνών Natura 2000 οποιουδήποτε έργου μη συνδεδεμένου άμεσα ή μη αναγκαίου για τη διαχείριση αυτών.(βλ. ΣτΕ 2059/2007 7/μελούς, με την οποία κρίθηκε ότι με τις παραπάνω διατάξεις δεν θεσπίζεται απόλυτη απαγόρευση ακόμη και εξορυκτικής εκμετάλλευσης στις παραπάνω περιοχές) . Συνεπώς είναι κατ' αρχήν επιτρεπτή η εκτέλεση έργου σε προστατευόμενη περιοχή υπό προϋποθέσεις που θέτει η κοινοτική και εθνική νομοθεσία όπως αυτές έχουν ερμηνευθεί και διευκρινισθεί από το ΣτΕ.

2. Οι ως άνω προϋποθέσεις κατά την έννοια της διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/EK είναι οι εξής : α) Κάθε σχέδιο μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου γίνεται αντικείμενο της δέουσας εκτιμήσεως ως προς τις επιπτώσεις του επί του τόπου σε σχέση με τους σκοπούς της διατηρήσεώς του, στην περίπτωση που δεν μπορεί να αποκλειστεί, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι μπορεί να επηρεάσει τον τόπο αυτό, καθεαυτό ή σε συνδυασμό με άλλα σχέδια, κατά τρόπο σημαντικό. β) Σχέδιο μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διατήρηση ενός τόπου, όπως η επίμαχη δραστηριότητα, πρέπει να θεωρείται ως δυνάμενο να επηρεάσει τον συγκεκριμένο τόπο κατά τρόπο σημαντικό, στην περίπτωση που ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την επίτευξη του σκοπού της διατηρήσεώς του, η εκτίμηση δε του εν λόγω κινδύνου πρέπει να γίνεται, ιδίως, υπό το πρίσμα των ειδικών

περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών του τόπου στον οποίο αναφέρεται το σχέδιο.

γ) Η δέουσα εκτίμηση των επιπτώσεων του σχεδίου επί του οικείου τόπου έχει ήδη την έννοια ότι, προ της εγκρίσεως του σχεδίου, πρέπει να εντοπιστούν, λαμβανομένων υπόψη των πλέον προωθημένων επιστημονικών γνώσεων επί του θέματος, όλες εκείνες αιτίες του σχεδίου που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον σκοπό της διατηρήσεως του οικείου τόπου, μπορεί δε να επιτραπεί κατ' αρχήν η υλοποίησή του μόνο στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές διαμορφώνουν την πεποίθηση ότι δεν θα έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα του τόπου. Μια τέτοια πεποίθηση διαμορφώνεται, εξάλλου, όταν δεν καταλείπεται καμία αμφιβολία από επιστημονικής απόψεως ως προς την απουσία τέτοιων επιπτώσεων. δ) Κατ'εξαίρεση, ακόμη κι αν κριθεί κατά τω ως άνω ότι η εκτέλεση του έργου θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στον οικείο τόπο, το έργο επιτρέπεται να εκτελεσθεί αν δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις και η εκτέλεση του έργου εξυπηρετεί λόγους σημαντικούς (επιτακτικούς) δημοσίου συμφέροντος όποτε το κράτος πρέπει να λάβει κάθε αναγκαίο αντισταθμιστικό μέτρο ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000 (ΣτΕ 293/2009)

Εξ άλλου, όπως έχει κριθεί, με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 του αναθεωρημένου Συντάγματος έχει αναχθεί σε συνταγματικά προστατευόμενη αξία το οικιστικό, φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, από το οποίο εξαρτάται η ποιότητα ζωής και η υγεία των κατοίκων των πόλεων και των οικισμών. Οι συνταγματικές αυτές διατάξεις απευθύνουν επιταγές στο νομοθέτη, κοινό ή κανονιστικό, να ρυθμίσει την χωροταξική ανάπτυξη και πολεοδομική διαμόρφωση της χώρας με βάση ορθολογικό σχεδιασμό υπαγορευόμενο από πολεοδομικά κριτήρια, σύμφωνα με την ιδιομορφία, την φυσιογνωμία και τις ανάγκες κάθε περιοχής. Κριτήρια για την χωροταξική αναδιάρθρωση και την πολεοδομική ανάπτυξη των πόλεων και των οικιστικών εν γένει περιοχών είναι η εξυπηρέτηση της λειτουργικότητας και της αναπτύξεως των οικισμών και η εξασφάλιση των καλλίτερων δυνατών όρων διαβιώσεως των κατοίκων (Σ.Ε. Ολ. 1528/2003), η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη βασικών έργων υποδομής» (ΣτΕ 965/2007 7μελής, πρβλ. ΣτΕ 1567/2005).

Περαιτέρω, η εξασφάλιση των καλύτερων δυνατών όρων διαβιώσεως των κατοίκων των πόλεων και των οικιστικών εν γένει περιοχών, στους οποίους περιλαμβάνεται η προβλεπόμενη και από την παρ. 3 του άρθρου 21 του Συντάγματος προστασία της υγείας τους, προϋποθέτει την ύπαρξη βασικών έργων υποδομής. Η επιδίωξη όμως της εξασφαλίσεως των όρων διαβιώσεως

αυτών, άρα και η κατασκευή των προαναφερόμενων έργων υποδομής, πρέπει να συμπορεύεται προς την υποχρέωση για την προστασία του περιβάλλοντος. Προκειμένου δε η στάθμιση αυτή να γίνεται κατά τρόπο, ο οποίος ανταποκρίνεται στην ανάγκη προστασίας των εκατέρωθεν διακυβευομένων εννόμων αγαθών, πρέπει να συνεκτιμώνται, πλην άλλων, ο ειδικώτερος χαρακτήρας του δημοσίου συμφέροντος το οποίο προσδοκάται ότι θα εξυπηρετηθεί από το έργο υποδομής, δεδομένου ότι η κατά τα ανωτέρω επιβαλλόμενη στάθμιση συναρτάται εκάστοτε προς το είδος και την έκταση της επαπειλούμενης βλάβης και τη φύση της ανάγκης που εξυπηρετείται με την εκτέλεση του ανωτέρω έργου (ΣτΕ Ολομ. 1672/2005). Τούτου δε έπεται ότι είναι επιτρεπτή η πρόβλεψη της δυνατότητας να εγκατασταθεί και να λειτουργήσει βασικό έργο υποδομής, όπως Ο.Ε.Δ.Α., εντός προστατευόμενης περιοχής, ακόμα και σε ζώνη αυτού απόλυτης προστασίας, εάν το έργο τούτο, προβλεπόμενο από στρατηγικού επιπέδου χωροταξικό σχεδιασμό, είναι απολύτως απαραίτητο για τη λειτουργία αστικού συγκροτήματος και την προστασία της δημόσιας υγείας και την διασφάλιση στοιχειώδους επιπέδου ποιότητας ζωής των κατοίκων του, επί πλέον δε λαμβάνεται πρόνοια για την άμβλυνση των συνεπειών της χρησιμοποιήσεως τμήματος προστατευόμενης περιοχής για τον ανωτέρω σκοπό.» (ΣτΕ 965/2007 7μελής)

Με βάση όσα αναλυτικά εκτέθηκαν παραπάνω , είναι επιτρεπτή η χωροθέτηση ΧΥΤΑ εντός της περιοχής GR-1270014- Χερσόνησος Σιθωνίας (SPA), δεδομένου ότι πρόκειται για βασικό έργο υποδομής σχετιζόμενο με την προστασία της δημόσιας υγείας και ταυτόχρονα του περιβάλλοντος, υπό την προϋπόθεση όμως της τήρησης κάποιων όρων που πρέπει να εξετάζονται με πλήρεις αιτιολογίες στην μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, η οποία είναι απολύτως αναγκαίο να συνταχθεί.

Ητοι πρέπει :

- 1) Να έχει εξετασθεί και αποκλεισθεί άλλη εναλλακτική λύση, δηλαδή η δυνατότητα κατασκευής του ΧΥΤΑ σε άλλη επιτρεπόμενη εκτός NATURA περιοχή. (ΣτΕ 3597/2007, 3841/2006)
2.) Το έργο πρέπει να προβλέπεται στο Περιφερειακό Σχέδιο Διαχείρισης Στερεών αποβλήτων για την περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας , το οποίο και αποτελεί εν προκειμένω τον επιβαλλόμενο στρατηγικού επιπέδου χωροταξικό σχεδιασμό. (ΣτΕ 965/2007 7μελής) και η συγκεκριμένη περιοχή να μη

περιλαμβάνεται στις αναφερόμενες στο ως άνω σχέδιο ως αποκλειόμενες περιοχές κατά τον οικείο συνημμένο χάρτη.

Να αναφέρεται τεκμηριωμένα στη σχετική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων ότι το έργο είναι **απολύτως απαραίτητο** για τη λειτουργία αστικού συγκροτήματος και την προστασία της **δημόσιας υγείας** και την διασφάλιση στοιχειώδους επιπέδου ποιότητας ζωής των κατοίκων του, (ΣτΕ 965/2007 7μελής)

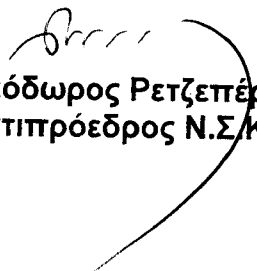
4. Αφού εντοπιστούν, λαμβανομένων υπόψη των πλέον προωθημένων επιστημονικών γνώσεων επί του θέματος, όλες εκείνες αι πτυχές, που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον σκοπό της διατηρήσεως του οικείου τόπου, μπορεί να επιτραπεί η υλοποίησή του έργου μόνο εάν οι αρμόδιες αρχές διαμορφώνουν την πεποίθηση ότι **δεν θα έχει επιβλαβείς συνέπειες** για την ακεραιότητα του (ΣτΕ 293/2009, Ολ. 2240/1999). Αλλά και στην περίπτωση, που δεν μπορεί να αποκλειστεί, βάσει αντικειμενικών στοιχείων, ότι η εκτέλεση του έργου μπορεί να επηρεάσει τον τόπο αυτό, τότε στην οικεία μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων πρέπει να περιέχονται εκτιμήσεις ως προς τις συγκεκριμένες **επιπτώσεις** του έργου στην προστατευόμενη περιοχή και **να προτείνονται συγκεκριμένα μέτρα** (ΣτΕ 2547/2005 7μ., ΣτΕ 2240/1999 Ολομ.) με σκοπό την άμβλυνση των συνεπειών της χρησιμοποίησής τμήματος προστατευόμενης περιοχής για την κατασκευή του ΧΥΤΑ. (ad hoc ΣτΕ 965/2007 7μελής) επί πλέον δε να ληφθεί κάθε αναγκαίο αντισταθμιστικό μέτρο, ώστε να εξασφαλισθεί η προστασία της συνολικής συνοχής του Natura 2000.

IV. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω το Γ' τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι στο εν θέματι ερώτημα αρμόζει απάντηση θετική υπό τον όρο της τήρησης των πιο πάνω αναλυτικά εκτεθεισών προϋποθέσεων.

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 30-04-2009.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Θεόδωρος Ρετζεπόπης
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ

Χριστίνα Διβάνη
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ

